

POGOVOR Z NOVIM UREDNIKOM NAŠE SKUPNOSTI SLAVKOM GERLICO

Ne kar mora, kar zmore, to je mož storiti dolžan

Predsedstvo naše občinske konference socialistične zveze je na prvi seji, takoj po izvolitvi 23. novembra, razrešilo dosedanjega glavnega in odgovornega urednika Naše skupnosti Milana Pritekelja te dolžnosti, na njegovo mesto pa je imenovalo Slavka Gerlica. Milan Pritekelj je prevzel nove naloge v občinski organizaciji socialistične zveze. Uredniški odbor Naše skupnosti je menil, da naj bo predstavitev novega urednika hkrati tudi priložnost za širši vpogled v problematiko obveščanja v občini, še zlasti tistega njenega dela, ki zadeva Našo skupnost. Zaprtili smo torej novega urednika Naše skupnosti Slavka Gerlica, da najprej pove nekaj besed o sebi.

Ja, sedaj sem novi urednik, in ko se tako predstavim številnim sodelavcem, mi gre ta »novi« kar težko z jezika. V resnici sem le stari urednik, ki sem se vrnil, potem ko sem dober mandat opravljal dolžnosti podpredsednika občinske konference socialistične zveze. Pred desetimi leti (takrat je Nsk praznovala 15 let izhajanja) sem bil prvič imenovan na to dolžnost. Tedaj sem prišel iz Saturnusa, kjer sem pridobil bogato prakso v obveščanju in propagandi ter bil zvest sodelavec Naše skupnosti. Letos Naša skupnost praznuje 25 let izhajanja in jaz sem spet pri njej. Delo pri Naši skupnosti je sila dinamično, spominja me na iskrega konja, zato me privlači, navdušuje in v vsem zadovoljuje.

Ali bodo prišle prav izkušnje, pridobljene v socialistični zvezi?

Rastel sem s povojnim razvojem občine, v Saturnusu sem si pridobil bogate delovne navade in izkušnje, 8 let sem bil delegat v družbenopolitičnem zboru občinske skupščine, prva 4 leta kot predsednik, 4 leta sem bil delegat v skupini delegatov za skupščino SR Slovenije. Pa še in še. Delo v socialistični zvezi pa je pridalo moji praksi še tisto posebno frontno in ljudsko širino, ki je značilna le zanj. Dobro smo se razumeli in občutek imam, da smo veliko storili za razvoj družbenopolitičnega sistema socialističnega samoupravljanja. Sodim, da je imela naša občina izredno vodilno ekipo, ki je v tem obdobju pripomogla, da je občina naredila velik dinamičen napredek in se postavila v vseh dimenzijah v kvalitetnejši položaj med ljubljanskimi občinami. Škoda, da se je dinamičnost in uglašenost občinskega tima v zadnjem obdobju skrhalo, kar pa se bo s kadrovskimi spremembami v izvršnem svetu, prepričan sem, spet vse popravilo.

Izkušnje je, upam, dovolj, vendar pa ima časopis svoje pasti in svoje posebnosti. Potrebujem nekaj časa, da jih spet spoznam. Še posebno, ker je moj predhodnik Milan Pritekelj počakal na razrešitev sicer junaško in stoje, vendar s srčnim infarktom in je moral v bolnišnico.

Slavko Gerlica

Prevzeli ste tudi tehnično urejanje glasila. Bo šlo vse skupaj?

To številko sem že tudi tehnično uredil. Morda se sliši nekoliko bahaško: glavni, odgovorni in tehnični urednik, vse v eni osebi. V resnici pa je stvar zelo praktična. Mislim, da je pri časopisih preveč raznih direktorjev pa glavnih, odgovornih in ne vem kakšnih urednikov. Pričakujem, da bo novi zakon o javnem obveščanju glavne urednike odpravil in prinesel še druge racionalnosti. Moj predhodnik Milan Pritekelj ni tehnično urejal je bil pa lektor zato, seveda pa je treba znati še vse večšine novinarstva in tudi fotografije. Lokalni časopisi zahtevajo vsestransko usposobljene delavce, ki morajo prispevati tudi več kot sicer, po starem reku: »ne kar mora, kar zmore, to je mož storiti dolžan«.

Vendar pretiravati spet ni dobro, mar ne?

Nobeno pretiravanje ni dobro. Moj predhodnik se zdravi za srčnim infarktom, ki ga prav gotovo ni dobil od prostega časa in rekreacije. Da urednik, novinar, in tajnica pripravijo vsakih štiri najst dni 70 strani časopisa in drugo od A do Ž, da je časopis aktualen in da pride v vsako hišo, niso mačje solze. Poglejte malo v delovne organizacije, koliko je delavcev v ekonomski propagandi za nekaj koledarjev, prospektov, plakatov in značk na leto. Na srečo imamo bogato razvežano dopisniško mrežo v krajevnih skupnostih in sposobne ter delovljne informatorje v delovnih organizacijah, ki imajo

svoj aktiv in so naši stalni dopisniki ter soustvarjalci Naše skupnosti. Tudi kadri v občinskih strukturah imajo razvito dolžnost javnega delovanja. Le s pomočjo teh številnih sodelavcev nam bo tudi v prihodnje uspelo pokrivali dogajanja v občini. Nekateri seveda zahtevajo, da smo prisotni pri slehernem dogodku, in to novinarka ali urednik; pravijo, saj sta za to plačana, hkrati pa hočejo, da smo 8 ur v pisarni in vedno pri roki. Žal oboje ne gre in ne bo šlo.

Kateri so še drugi problemi občinskega časopisa?

Pomanjkanje roto papirja je največji problem. Drugi problem je raznašanje po domovih. Tu imamo pogoste pritožbe. Najboljši raznašalci so upokojenci, domačini, ki dobro poznajo ljudi svojega območja. Tudi nekateri mladinci so zelo vestni pri raznašanju. Pred novim letom se je v uredništvu oglasila tov. Gašperšič s ceste na Urh s prošnjo, da dobi po nekaj izvodov zadnjih števil Nsk še za sosede, ker Nsk ne dobivajo. Pritožbe imamo tudi iz Polja in od drugod. Zasluge za raznašanje je nizek, ta čas smo dobili odpoved raznašalca iz KS Jože Moškrič-Ciril prav zaradi tega. Vabim interese iz te KS, da se nam čimprej oglašijo. Predlagali bomo izdajateljskemu svetu, da odobri zvišanje honorarjev tudi za dopisnike, saj so sedaj med najnižjimi nasploh v Sloveniji. Krajevne skupnosti nam bi morale pri tem več pomagati. Pomagati bi nam morale pridobiti raznašalca in biti z njim v stalnem stiku. Dopisovanje v Nsk pa bi moralo biti dolžnost ljudi v KS in ne, da je to le občanska ljubiteljska dejavnost posameznikov. Pomislite, koliko naporov in tudi sredstev je vloženih v vsako številko štirinajstdnevnik, na koncu pa raznašalec odloži, ali jo občan dobi ali pa je ne dobi!

Kaj pa pritiski po ukinitvi občinskih časopisov?

Ves periodični tisk pestijo izjemno hude materialne težave. Skokovite podražitve repromateriala in grafičnih storitev, ob tem pa še pomanjkanje rotopapirja so povzročili velikanske razlike med proizvodno in prodajno ceno, subvencije so premajhne, da bi pokrile izgube. Ob vrsti prizadevnih razmišljanj in tudi ukrepah je bilo slišati tudi zelo ozka in poenostavljena mnenja v duhu velika riba male žre. Začeli so seštevati, koliko papirja in denarja gre za tovarniška in občinska glasila, številke so velike, zato bi bilo najbolj preprosto ukiniti jih, papir in

sredstva združiti, potrebe obveščanja pa pokriti z dnevniki. Tem računarem s črnimi narokavniki bi predlagal, da se pozanimajo, koliko ton papirja mesečno porabijo slovenske pivovarne za steklenične etikete. Ali ne bi zadoščala le ena na zaboju, saj je tudi pri točenem pivu le na sodu! Podobnih primerov je nešteto. No, tokrat je prevladalo zrelo politično stališče, da je treba tudi obveščanje kot vso drugo skupno porabo v občini do najvišje mere omejiti in racionalizirati. To smo pri Nsk storili. Po obsegu smo časopis zmanjšali za polovico v primeri s preteklimi leti. Trdim, da je Nsk med časopisi v najnižji stroški na izvod v Evropi.

Ali bo Naša skupnost ostala za občane še naprej brezplačna?

Pri nas še vedno velja sklep občinske skupščine iz leta 1972, da vsa gospodinjstva, delovne organizacije in krajevne skupnosti prejema Našo skupnost brezplačno. Nekateri pravijo, da to ni stabilizacijsko, da ljudje ne cenijo, kar je zastoj, in da bi morali uvesti vsaj delno naročnino. V izdajateljskem svetu smo o tem dosti razmišljali in ni se izšlo. Na primer, če uvedemo delno naročnino, bomo morali zaposliti še enega, ki bo te stvari urejal. S tem bomo povečali stroške izhajanja, spet bomo morali povišati naročnino, sicer bomo na istem kot prej. Seveda pa je tu tudi vsebina. Z naročnino Naša skupnost ne bi prišla v vsako hišo, kot občinski časopis iz gubila svoj namen. Postala bi odveč. Zato je smotrna le sedanja usmeritev — boriti se za čimvišjo možno racionalizacijo, da se s čim nižjimi stroški doseže optimum možnega.

Pripombe so tudi na to, da Naša skupnost dobivajo vsa gospodinjstva v občini, preberejo pa jo le nekateri.

Ne bom vas spet spomnil na pivske steklenice. Z odlokom občinske skupščine lahko dosežemo, da prejemo vsa gospodinjstva občinski časopis zastoj. Ne more pa ta sprejeti odloka, po katerem bi vsi časopis tudi prebrali. Kdor pričakuje, da bi bilo mogoče doseči 100% prebiranje, je utopist in nič ne ve o nepismenosti v naši občini, ki je ena od petih kulturnega in nasploh središča Slovenije. So tudi ljudje brez vsakih bralnih navad in jih v vsem zadovoljijo slikice kakšne revije. Seveda so pa tudi taki, ki se družbeno ne vključeni in neangažirani. Če bi občane pozvali, naj sporočijo, če Nsk ne berejo, bi se verjetno ne hoteli izdati, da sodijo v eno od naštetih kategorij. Tako je najbolje, da občinska konferenca socialistične zveze in občinska skupščina še naprej dajeta vsem občanom in delovnim ljudem možnost, da se enakovredno seznanjajo in vključujejo v družbeno dogajanje v občini. Da se še nadalje ohranja in utrjuje dvo-smerna pot do slehernega občana. Izdajateljski svet, uredniški odbor in mi v uredništvu pa se bomo trudili, da bodo ljudje Našo skupnost brali, ne zato, ker je zastoj, temveč ker je privlačna in koristna.

Organizirana akcija vrtničarjev

Danes, ko pada kupna moč prebivalstva in nenehno naraščajo cene prehrane, zlasti zelenjave, še kako prav prideta organizirana samopomoč in samozaščita najbolj prizadetih. Kako?

Predvsem je potrebno temeljito in dobro obdelati vsak košček neobdelane ali slabo obdelane plodne zemlje. Pri tem bi morala zlasti občinska kmetijsko zemljiška skupnost s svojo pristojno komisijo pokazati mnogo več zavzetosti ter ažurno energično odzvežati neobdelano ali slabo obdelano (družbeno in zasebno) zemljo in jo dati tistim, ki bi jo bili pripravljene racionalno in intenzivno obdelati. Med najintenzivnejše načine obdelave zemlje pa spada ob ustrezni strokovni pomoči prav vrtničarstvo, saj bi tako lahko hitro povečali pridelovanje kvalitetne zelenjave.

V zvezi s tem je nujno potrebno poskrbeti za ustrezno organiziranost zakupnega vrtničarstva na družbeni zemlji. Ker tega v naši občini še ni, se na vseh dostopnih in primernih površinah razvija tako imenovano »divje vrtničarstvo«, ki s svojo neurejenostjo itd. tudi kazi podobo naše občine. Gre torej za to, da se zainteresirani nadaljnji razvoj usmerjenega družbenega zakupnega vrtničarstva ustrezno organiziramo, da bomo tako popopma izboljšali položaj glede vrtnin ter se usmerili na koristno, racionalno in intenzivno izrabo prostih površin za zakupno vrtničarstvo.

V dogovoru s KK SZDL bi morali v vsaki KS izbrati poverjenika ali celo poverjeništvu za razvoj vrtničarstva. Krajevni delegati vrtničarjev bi nato izvolili občinsko skupnost vrtničarjev, ki bi svoje delegate poslala v že obstoječo mestno skupnost vrtničarjev Ljubljane. Občinska skupnost vrtničarjev bi nato ob sodelovanju z OK SZDL, OSS in drugimi pristojnimi in zainteresiranimi dejavniki razvijala zakupno vrtničarstvo na novopridobljenih družbenih površinah.

V občini Lj. Vič-Rudnik so npr. za zakupne vrtnice že namenili na dveh lokacijah kar 23 ha plodne zemlje, kar bo zadostovalo za okrog 800 vrtničarjev. Če upoštevamo dejstvo, da na 300 kv. m vrtnice lahko pridelamo vso potrebno zelenjavo za prehrano petih oseb skozi vse leto, to pomeni, da bo več kot 3.800 prebivalcev njihove občine preskrbljeno s svojo, ceno zelenjavo. Za toliko pa se bo tudi zmanjšal pritisk potrošnikov na živilski trg in po trgovinah z zelenjavo, tako bo ostalo za druge več zelenjave, katere cena ne bo tako hitro naraščala kot doslej.

Tudi v naši občini lahko podobno prispevamo k izboljšanju položaja glede vrtnin. Slozna samozaščitna akcija delovnih ljudi in občanov lahko tudi pri nas predstavlja precejšen izkoristek skritih in neizrabljenih rezerv pri uspešnem izborjanju naše prehrane.

Pri tem pa velja poudariti, da ne gre le za složno samozaščitno akcijo. Razen gospodarskega pomena je še velikega pomena rekreacijska, zdravstvena, mentalno-higienska ter nena-zadnje tudi mestno-bolikovalna ter splošno družbena vloga tako smotrno razvijanega in pospeševanega zakupnega vrtničarstva. Prav zaradi vsega tega pričakujemo ustrezno razumevanje, podporo in pomoč občinske delegatske skupščine, OK SZDL, OSS in drugih zainteresiranih družbenih dejavnikov.

Vse nadaljnje informacije lahko dobe zainteresirani tudi vsak četrtek od 13. do 16. ure na Miklošičevi 4 (nasproti hotela Union), soba št. 39.

PAVLE ŠEGULA

Organizacijo ZRVS vpeti v delo KS

Na redni letni konferenci krajevne organizacije ZRVS Zadobrova-Sneberje so člani kritično spregovorili o svojem enoletnem delu. Čeprav so bili rezultati preverjanja znanja rezervnih vojaških starešin ter udeležba na predavanjih po programu idejnopolitičnega izobraževanja in obrambno-samozaščitnega usposabljanja dobri, člani krajevne organizacije s tem niso bili zadovoljni. Pogrešali so predvsem konkretnih akcij v krajevni skupnosti. Tudi z delom v okviru SZDL niso bili v celoti zadovoljni, predvsem je bilo premalo sodelovanja z drugimi družbenimi organizacijami in društvi v krajevni skupnosti.

Ko je sekretar osnovne organizacije ZK Dominik Kobal ocenil družbenopolitične razmere v krajevni skupnosti ter spregovoril o vojaško-politični situaciji v svetu, je poudaril pomembno mesto, ki ga mora imeti ZRVS v političnem sistemu ter sistemu SLO in družbene samozaščite. Pozval je vse člane, naj se čim aktivneje vključujejo v delo in življenje krajevne skupnosti ter pomagajo pri nekaterih akcijah s področja obrambe in zaščite.

Predlog programa dela za leto 1984 so člani organizacije dopolnili s konkretnimi nalogami in dejavnostmi, med katerimi je bila posvečena posebna skrb delovanju rezervnih vojaških starešin med mladimi na osnovni šoli, zlasti pri delu obrambnega krožka, pomoči ob izvedbi obramb-

Da bi predsedstvo krajevne organizacije in njegove komisije v letu 1984 delovale še bolje, so na konferenci dopolnili njihovo sestavo, dosedanjemu predsedniku pa so zaupali vodenje organizacije še za dve leti.

V.S.

Obvestilo udeležencev NOV

vsem udeležencem NOV, ki želijo letovati v Počitniškem domu ZB NOV Ljubljana-Banjole pri Pulju.

Počitniški dom ZB NOV Ljubljana Banjole bo pričel obratovati v predsezoni od 15. 4. do 5. 6. 1984, v sezoni od 5. 6. do 5. 9. 1984 ter v sezoni preneha poslovati 25. oktobra 1984.

Za predsezono od 15. 4. do 5. 6. 1984 je skupščina PD Banjole, ki je bila 15. 12. 1983, sprejela enotne cene:

Za tiste goste, ki prihajajo iz občin, ki niso udeleženci PD Banjole, pa bi bila dnevna penzijska cena višja za 50 din za vsako kategorijo bivalnega prostora.

Cene avtobusnega prevoza Ljubljana — Banjole — Ljubljana — Banjole — Ljubljana je povišana za 16%, toliko so se podražili tudi avtobusni prevozi na sploh, in znaša 700 din za osebo.

sam, mora doplačati 200 din za nezasedeno ležišče dnevno.

Obveščamo vas tudi o možnosti izletov (dvo-ali tridnevni). Za izletnike je predviden objekt B.

Cela kompletna enodnevna penziona je 580 din, organizirajo se lahko tudi avtobusni prevozi. Vse informacije dobite po telefonu 310-044, int. 220.

Vsak prijaviteljen vplača ob prijavi 1.000 din akontacije za vsako osebo.

Za predsezono naj krajevni odbori ZB NOV zbirajo prijave za letovanje v PD Ba-

njole do 20. februarja 1984 in jih sporočijo na občinski odbor ZB NOV.

Možnost je tudi, da se pred sezono in po njej organizirajo izleti v Banjole ali ogled Brionov s prenočitvijo in hrano v PD Banjole.

Cena za sezono in posezono bodo oblikovane pravčasno na redni skupščini PD Banjole in sporočene vsem zainteresiranim za letovanje v PD Banjole.

Občinski zbor ZB NOV Ljubljana Moste-Polje

Kategorija bivalnega prostora:	Enotne povpreč. cene posez. 1983:	Cene za predsez. 1984 od 15. 4. do 5. 6. 1984		Index % 84/83
		Index % 84/83	udelež. PD:	
A, B in NR, podpritličje DE-1 in DE-3	422.—	500.—	118	
Depandanse DE-1, DE-3 in podpritl. DE-2	462.—	580.—	125	
Depandansa DE-2	512.—	650.—	126	

ČESTITKE OB JUBILEJU

Naš občan Anton Dežman, udeleženec NOB in nosilec partizanske spomenice 1941, stanujoč v Sadini vasi 33, je 16. januarja praznoval osemdeseti rojstni dan. Čestitamo k življenjskemu jubileju!

25 LET
Naše skupnosti